بریتانیا پس از ۱۰ سال از گذشت برگزیت، بازگشت به اتحادیه اروپا را بررسی می‌کند؛

چرخش لندن به سمت بروکسل؛ نیاز یا الزام؟

رامین پرتو

ده سال پس از همه‌پرسی تاریخی خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا، دولت لندن بار دیگر آینده رابطه با این بلوک را در مرکز بحث سیاسی قرار داده است. اندی برنهام، نخست‌وزیر بریتانیا، در سخنرانی خود در کنفرانس حزب کارگر اعلام کرده است که دولت قصد دارد گزینه‌های مختلف برای رابطه بلندمدت با اتحادیه اروپا را بررسی کند؛ گزینه‌هایی که از حفظ ترتیبات فعلی تا نزدیک‌شدن بیشتر، پیوستن به اتحادیه گمرکی، بازگشت به بازار واحد و حتی عضویت مجدد در اتحادیه اروپا را دربرمی‌گیرد.

اهمیت این اظهارات فقط در مطرح‌شدن دوباره ایده عضویت نیست؛ بلکه در تغییر جایگاه برگزیت در محاسبات سیاسی لندن است. برنهام ضمن احترام به نتیجه همه‌پرسی سال ۲۰۱۶، گفته است دولت باید بدون پیش‌داوری، مزایا، هزینه‌ها و امکان‌پذیری گزینه‌های مختلف را بررسی کند و حالا او قرار است در نشست آتی بریتانیا و اتحادیه اروپا در ماه نوامبر، چشم‌انداز بلندمدت روابط دو طرف را مطرح کند.

برگزیت از «تصمیم‌نهایی» تا موضوع بازنگری

برای درک اهمیت موضع جدید دولت بریتانیا، باید به ۲۳ ژوئن ۲۰۱۶ بازگشت؛ روزی که رأی‌دهندگان بریتانیایی با اختلافی نزدیک به خروج از اتحادیه اروپا رأی دادند. دیوید کامرون، نخست‌وزیری که همه‌پرسی را برگزار کرده بود، پس از شکست کارزار ماندن در اتحادیه اروپا، استعفا داد. پس از آن، دولت ترزا می تلاش کرد توافق خروج را از پارلمان عبور دهد، اما شکست‌های پیاپی در مجلس عوام بحران سیاسی را تشدید کرد و در نهایت بوریس جانسون قدرت را در دست گرفت.

بریتانیا ۳۱ ژانویه ۲۰۲۰ رسماً از اتحادیه اروپا خارج شد و پس از پایان دوره گذار در ۳۱ دسامبر همان سال، از ابتدای ۲۰۲۱ رابطه تجاری جدید میان دو طرف بر اساس توافق تجارت و همکاری اجرایی شد. در نتیجه، بریتانیا از بازار واحد و اتحادیه گمرکی فاصله گرفت و برای نخستین بار طی چند دهه، تجارت با بزرگ‌ترین بازار نزدیک خود را در چارچوبی متفاوت دنبال کرد.

برگزیت در روایت حامیانش قرار بود اختیار بیشتری در قانون‌گذاری، مهاجرت و تجارت برای لندن ایجاد کند و بریتانیا نیز پس از خروج توانست سیاست تجاری مستقل خود را دنبال کند و به توافق‌های تجاری جدید بپیوندد، اما هزینه دیگر این استقلال، ایجاد مجموعه‌ای از موانع جدید در تجارت با اروپا بود

برگزیت در روایت حامیانش قرار بود اختیار بیشتری در قانون‌گذاری، مهاجرت و تجارت برای لندن ایجاد کند. بریتانیا نیز پس از خروج توانست سیاست تجاری مستقل خود را دنبال کند و به توافق‌های تجاری جدید بپیوندد. اما هزینه دیگر این استقلال، ایجاد مجموعه‌ای از موانع جدید در تجارت با اروپا بود؛ از اظهارنامه‌های گمرکی و کنترل‌های مرزی گرفته تا قواعد مبدأ، گواهی‌های بهداشتی و تفاوت تدریجی استانداردها.

همین تضاد اکنون در قلب بحث سیاسی لندن قرار دارد: آیا استقلال حاصل از برگزیت ارزش هزینه‌های اقتصادی و اداری ایجادشده را داشته است؟ پاسخ به این پرسش برای برنهام صرفاً یک مسئله اقتصادی نیست، بلکه موضوعی درباره آینده جایگاه بریتانیا در اروپا و جهان است.

داده‌های افکار عمومی نیز نشان می‌دهد فضای جامعه بریتانیا نسبت به سال‌های نخست پس از همه‌پرسی تغییر کرده است. نظرسنجی یوگاو در ژوئن ۲۰۲۶ نشان داد ۵۵ درصد بریتانیایی‌ها از بازگشت کشور به اتحادیه اروپا حمایت می‌کنند؛ هرچند حمایت از بازگشت در صورت نداشتن امتیازات و استثناهای قبلی کاهش می‌یابد. همچنین ۵۹ درصد از رابطه نزدیک‌تر با اتحادیه اروپا بدون عضویت کامل حمایت کرده‌اند. این ارقام به معنای وجود اجماع برای بازگشت نیست، اما نشان می‌دهد موضوع اروپا دیگر الزاماً با همان الگوی سیاسی سال ۲۰۱۶ دیده نمی‌شود و مسئله از دوگانه «ماندن یا خروج» به بحثی پیچیده‌تر درباره سطح مطلوب رابطه با اتحادیه اروپا تبدیل شده است.

هزینه‌های اقتصادی و سیاسی یک دهه فاصله

مهم‌ترین بخش پیامدهای برگزیت به اقتصاد مربوط می‌شود، هرچند نسبت‌دادن تمام ضعف‌های اقتصادی بریتانیا به خروج از اتحادیه اروپا از نظر تحلیلی دقیق نیست. همه‌گیری کرونا، جنگ اوکراین، بحران انرژی، تورم جهانی و تحولات تجارت بین‌المللی نیز در همین دوره بر اقتصاد بریتانیا اثر گذاشته‌اند.

با این حال، نهادهای اقتصادی بریتانیا همچنان اثر منفی قابل توجهی برای برگزیت در نظر می‌گیرند. دفتر مسئولیت بودجه بریتانیا در ارزیابی به‌روز خود فرض می‌کند رابطه تجاری پسابرگزیت با اتحادیه اروپا در بلندمدت سطح بهره‌وری بریتانیا را حدود چهار درصد پایین‌تر از سناریوی باقی‌ماندن در اتحادیه قرار می‌دهد. این نهاد علت اصلی را افزایش موانع غیرتعرفه‌ای در تجارت می‌داند.

بانک مرکزی انگلستان نیز در گزارش فوریه ۲۰۲۶ برآورد کرده است که اثر برگزیت می‌تواند سطح بهره‌وری بالقوه اقتصاد را تا پایان ۲۰۲۸ حدود ۳.۲۵ درصد پایین‌تر از وضعیت بدون برگزیت قرار دهد. این نهاد همچنین به شواهدی اشاره کرده که نشان می‌دهد اختلال در تجارت کالا و خدمات ممکن است در برخی حوزه‌ها بیشتر از برآوردهای قبلی بوده باشد.

مشکل فقط در ارقام کلان خلاصه نمی‌شود. برای بسیاری از شرکت‌های بریتانیایی، تجارت با اروپا پیچیده‌تر شده است. بنگاه‌هایی که پیش از برگزیت در یک بازار واحد فعالیت می‌کردند، اکنون با الزامات گمرکی و مقررات متفاوت مواجه‌اند. این تغییر به‌ویژه برای شرکت‌های کوچک‌تر که توان مالی و اداری محدودی دارند، اهمیت بیشتری پیدا می‌کند.

در سطح سیاسی نیز برگزیت طی یک دهه موجب تغییرات عمیق شد. سقوط دولت‌ها، تغییر نخست‌وزیران، شکاف درون احزاب و تبدیل‌شدن رابطه با اروپا به یکی از محورهای اصلی رقابت سیاسی، بخشی از پیامدهای آن بود. اکنون بازگشت این موضوع به دستور کار دولت می‌تواند بار دیگر همان شکاف‌ها را فعال کند.

موانع اصلی

با وجود تغییر فضای عمومی، تبدیل بحث عضویت مجدد به سیاست اجرایی بسیار دشوارتر از مطرح‌کردن آن است. نخستین مانع، سیاست داخلی بریتانیاست. حزب «رفورم بریتانیا» که مهم‌ترین نیروی سیاسی مخالف بازگشت به اتحادیه اروپا است، موضع برنهام را تلاش برای عقب‌گرد از برگزیت دانسته است. چنین واکنشی نشان می‌دهد موضوع اروپا همچنان ظرفیت تبدیل‌شدن به محور رقابت انتخاباتی را دارد.

محافظه‌کاران نیز می‌توانند از موضع مخالف با بازگشت کامل به اتحادیه اروپا برای فشار سیاسی بر دولت استفاده کنند. با این حال، قدرت احزاب مخالف برای جلوگیری مستقیم از سیاست خارجی دولت به تعداد کرسی‌های آنها در پارلمان و نحوه تبدیل یک پیشنهاد سیاسی به قانون وابسته است. بنابراین صرف مخالفت سیاسی به معنای امکان حقوقی برای متوقف‌کردن هرگونه نزدیکی با اروپا نیست.

نکته مهم‌تر آن است که عضویت مجدد تصمیمی نیست که لندن بتواند به‌تنهایی اتخاذ کند. براساس ماده ۴۹ پیمان اتحادیه اروپا، کشور متقاضی باید درخواست عضویت ارائه کند و پذیرش آن مستلزم تصمیم شورای اتحادیه اروپا با اجماع کشورهای عضو، موافقت پارلمان اروپا و توافق بر سر شرایط عضویت است. این توافق نیز باید مطابق الزامات قانون اساسی کشورهای عضو تصویب شود.

سقوط دولت‌ها، تغییر نخست‌وزیران، شکاف درون احزاب و تبدیل‌شدن رابطه با اروپا به یکی از محورهای اصلی رقابت سیاسی؛ بخشی از پیامدهای برگزیت بود و اکنون بازگشت این موضوع به دستور کار دولت می‌تواند بار دیگر همان شکاف‌ها را فعال کند

بنابراین حتی اگر دولت بریتانیا روزی تصمیم رسمی برای بازگشت بگیرد، فرآیند عضویت مجدد زمان‌بر خواهد بود و موضوعاتی مانند شرایط عضویت، سطح تعهدات لندن، بودجه اتحادیه، بازار واحد، آزادی رفت‌وآمد و سایر سیاست‌های مشترک باید در مذاکرات تعیین شود. از همین رو، اظهارات فعلی برنهام را باید بیش از آنکه آغاز فوری روند عضویت بدانیم، نشانه بازشدن دوباره پرونده‌ای دانست که پس از همه‌پرسی ۲۰۱۶ قرار بود برای مدت طولانی بسته بماند.

در نتیجه، اهمیت تحول کنونی در خودِ «بازگشت فوری به اتحادیه اروپا» نیست؛ بلکه در تغییر جهت بحث سیاسی بریتانیاست. دولت اکنون از بررسی همه گزینه‌ها سخن می‌گوید و افکار عمومی نیز نسبت به یک دهه قبل نگاه متفاوتی دارد. اما میان نزدیک‌شدن به اروپا و عضویت کامل فاصله زیادی وجود دارد.

خبر

اتحادیه آفریقا هشدار داد؛

تشدید تنش میان اتیوپی، اریتره و مصر

کمیسیون اتحادیه آفریقا با ابراز نگرانی شدید از افزایش تنش‌ها میان اتیوپی، اریتره و مصر، از این سه کشور خواست حداکثر خویشتنداری را پیش بگیرند و از هرگونه اقدام یا اظهارنظری که می‌تواند به تشدید اوضاع و تضعیف امنیت و ثبات منطقه منجر شود، خودداری کنند. این کمیسیون در بیانیه‌ای اعلام کرد کانال‌های ارتباطی میان طرف‌ها باید حفظ شود و اختلافات از طریق مسیرهای دیپلماتیک موجود و گفت‌وگوی مسالمت‌آمیز حل‌وفصل شود. اتحادیه آفریقا همچنین آمادگی خود را برای کمک به تلاش‌ها با هدف کاهش تنش‌ها، تقویت گفت‌وگو و دستیابی به راه‌حلی مسالمت‌آمیز برای اختلافات اعلام کرد. به نقل از روسیا الیوم، تنش میان این سه کشور در ماه‌های اخیر افزایش یافته و ریشه‌های آن به مسائل تاریخی، جغرافیایی و سیاسی بازمی‌گردد. اتیوپی و اریتره سابقه درگیری‌های مسلحانه، از جمله جنگ مرزی سال‌های ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۰ را دارند و روابط دو کشور پس از توافق صلح سال ۲۰۰۰، حدود دو دهه پرتنش بود؛ هرچند در سال ۲۰۱۸ با امضای توافق صلح، روابط آنها برای مدتی بهبود یافت. مهم‌ترین اختلاف میان مصر و اتیوپی به سد النهضه بر روی رود نیل آبی مربوط می‌شود. مصر این سد را تهدیدی برای سهم تاریخی خود از منابع آب می‌داند، در حالی که اتیوپی آن را حق خود برای توسعه و بهره‌برداری از منابع آبی می‌داند. نزدیک شدن مواضع مصر و اریتره درباره این مسئله نیز در دوره‌هایی موجب حساسیت اتیوپی شده است. همزمان با افزایش تنش‌ها، روز پنجشنبه مصر یک دیپلمات اتیوپیایی را در اقدامی متقابل اخراج کرد؛ این اقدام پس از آن صورت گرفت که اتیوپی یک دیپلمات مصری را اخراج کرده بود. اریتره نیز از قطع روابط دیپلماتیک با اتیوپی خبر داد و اعلام کرد آدیس‌آبابا در پی دسترسی به دریای سرخ از طریق بنادر و مناطق ساحلی اریتره است. بیانیه اتحادیه آفریقا در شرایطی صادر شده که نگرانی‌ها درباره تبدیل شدن تنش‌های موجود به درگیری مسلحانه افزایش یافته است؛ به‌ویژه با توجه به اهمیت راهبردی که دریای سرخ و تنگه باب‌المندب دارد. اتحادیه آفریقا تأکید کرده است که حل اختلافات از مسیر گفت‌وگو و دیپلماسی برای حفظ ثبات منطقه ضروری است.

خبر

کره‌جنوبی:

اوکراین عذرخواهی نکند، «اقدامات تقابلی» در راه است!

رئیس‌جمهور کره‌جنوبی (جمعه) تهدید کرد که در صورت عدم‌اذعان کی‌یف به وجود توافق‌نامه‌ای محرمانه پیرامون انتقال دوسرباز اسیر کره‌شمالی و همچنین عدم عذرخواهی اوکراین، اقداماتی علیه این کشور انجام خواهد داد؛ اقداماتی که جزئیات آن مشخص نشده است. لی جائه‌میونگ رئیس‌جمهور کره‌جنوبی در پستی در شبکه اجتماعی «ایکس» نوشت: «اگر امتناع از پذیرش واقعیت‌ها و صدور عذرخواهی عمومی ادامه یابد، ما اقدامات بیشتری را در پیش خواهیم گرفت». به نقل از خبرگزاری رویترز، وی همچنین نسبت به آنچه اظهارات اوکراین درباره احتمال درگیری نظامی قریب‌الوقوع میان دو کره خواند، «تاسف عمیق» خود را ابراز کرد و گفت که این سخنان به منزله تشویق به جنگ در شبه‌جزیره کره است. سئول و کی‌یف از زمانی که ولودیمیر زلنسکی رئیس‌جمهور اوکراین، ماه گذشته در مجمع عمومی سازمان ملل اعلام کرد که اوکراین دو اسیر جنگی کره شمالی را به کره جنوبی منتقل کرده است، دچار اختلاف دیپلماتیک شده‌اند. سئول متعاقبا کی‌یف را به نقض توافق‌نامه‌ای مبنی بر محرمانه نگه‌داشتن این انتقال متهم کرد، در حالی که مقامات اوکراینی وجود چنین توافقی را رد کردند. رسانه‌های اوکراینی به نقل از آندری سیبیها وزیر امور خارجه این کشور گزارش دادند که اوکراین به دنبال ترمیم روابط با کره جنوبی است. بر اساس گزارش وبگاه خبری nv.ua و سایر رسانه‌ها، سیبیها به خبرنگاران گفت: «من نمی‌خواهم این ماجرا را یک حادثه بنامم. بیایید بگوییم که این یک سوءتفاهم دیپلماتیک است.» این اختلاف در شرایطی حساس برای دولت سئول رخ می‌دهد؛ دولتی که تلاش داشته تنش‌ها با پیونگ یانگ را کاهش دهد و هم‌زمان با پیامدهای سیاسی ناشی از حادثه اخیر انفجار مین در «منطقه غیرنظامی شده» نیز دست‌به‌گریبان است. پژوهشگر ارشد «موسسه اتحاد ملی دو کره» در سئول، اظهار داشت که هرگونه اقدام احتمالی بعدی، به‌احتمال زیاد شامل حمایت‌هایی خواهد بود که کره جنوبی هم‌اکنون به اوکراین ارائه می‌دهد؛ از جمله کمک‌های بشردوستانه، مالی و مشارکت در بازسازی. وی در ادامه گفت: «اوکراین بیش از کره جنوبی متضرر خواهد شد، زیرا این کشور از حمایت‌های سئول بهره‌مند می‌شود. کره جنوبی از زمان آغاز جنگ در سال ۲۰۲۲، کمک‌های بشردوستانه و مالی در اختیار اوکراین قرار داده و در ماه ژوئیه نیز در حاشیه اجلاس ناتو، متعهد به ارائه ۱۰۰ میلیون دلار کمک غیرکشنده دیگر شده است».

ارتش یمن: ۲۰ حمله هوایی علیه مواضع حوثی‌ها انجام شد

سخنگوی نظامی دولت یمن اعلام کرد که جنگنده‌های این کشور طی امروز ۲۰ حمله هوایی علیه مواضع و نیروهای حوثی، خودروها و تجهیزات نظامی این گروه در تعز انجام داده‌اند. این حملات در شرایطی انجام شده که درگیری میان عربستان سعودی و حوثی‌های مورد حمایت ایران، به شدیدترین سطح خود از زمان آتش‌بس مورد حمایت سازمان ملل در سال ۲۰۲۲ رسیده است. این آتش‌بس تاحد زیادی حملات فرامرزی را متوقف کرده بود. در صورت تسلط کامل حوثی‌ها بر تعز در جنوب غرب یمن، این گروه نفوذ خود بر سواحل دریای سرخ را افزایش می‌دهد و دسترسی آسان‌تری به جنوب یمن و شهر بندری عدن، مقر دولت، پیدا خواهد کرد. از سرگیری درگیری‌ها تاکنون باعث آوارگی ده‌ها هزار نفر شده و می‌تواند وضعیت کنترل مناطق مختلف یمن را تغییر دهد و این پیامدهایی برای مسیرهای کشتیرانی دریای سرخ و تنگه باب‌المندب هم خواهد داشت. در این خصوص محمد اسحاق‌دار، وزیر امور خارجه پاکستان اعلام کرد که کمیته دفاع سیاسی استراتژیک، که تحت توافق مکه برای دفاع مشترک بین پاکستان، عربستان و ترکیه تأسیس شده است، هفته جاری در ریاض تشکیل جلسه خواهد داد تا در مورد راه‌های تعامل سیاسی با گروه حوثی به جای توسل به اقدام نظامی بحث کند. وی بدون اشاره به حملات سعودی‌ها علیه غیرنظامیان یمنی اظهار داشت که این نشست بر تحولات امنیتی منطقه‌ای، حملات به عربستان سعودی و چگونگی رسیدگی به آنها از طریق کانال‌های سیاسی و دیپلماتیک تمرکز خواهد داشت.

ترامپ: اروپا زنده زنده خورده می‌شود!

دونالد ترامپ رئیس جمهور آمریکا در جمع هوادارانش در تگزاس گفت اروپا به مرحله‌ای بحرانی رسیده است، اما مشخص نکرد منظورش از این توصیف این وضعیت برای این قاره چیست. به نقل از پایگاه خبری تاس، وی ادامه داد: «ببینید چه اتفاقاتی در اروپا افتاده است. آنها دارند زنده زنده خورده می‌شوند». رئیس جمهور آمریکا همچنین به وضعیت بحرانی در قاره اروپا اشاره کرد. این اظهارنظر عجیب و غریب از سوی ترامپ در حالی مطرح شده که خبرگزاری فرانسه از قول منابع آماری اتحادیه اروپا اول اکتبر بالاترین نرخ بنزین در این اتحادیه را گزارش کرد که بر اساس آمارها به‌صورت میانگین به ۲.۲۴ یورو بر هر لیتر رسیده است. بحران تنگه هرمز و جنگ علیه ایران که از سوی آمریکا و اسرائیل از فوریه گذشته آغاز شده از علت‌های اصلی در بروز بحران سوخت در اروپا و البته آمریکا است. این در حالیست که کمیسیون اروپا روز گذشته (جمعه) با هرگونه ممنوعیت احتمالی آمریکا برای صادرات گازوئیل مخالفت کرد و گفت چنین اقدامی می‌تواند اعتماد اتحادیه اروپا به آمریکا به‌عنوان یک «شریک قابل اعتماد» را تضعیف کند. «آنا-کایسا ایتکونن» سخنگوی کمیسیون اروپا در گفت‌وگو با خبرنگاران در بروکسل گفت: «ما به‌طور کامل با هرگونه ممنوعیت صادرات گازوئیل مخالفیم. ممنوعیت به نفع هیچ‌کس نخواهد بود. چنین اقدامی اعتماد ما به ایالات متحده به‌عنوان یک شریک قابل اعتماد را تضعیف خواهد کرد.» ایتکونن گفت اتحادیه اروپا آماده است از طریق آژانس بین‌المللی انرژی به‌صورت جمعی اقدام کند و افزود که مسئولیت سازمان‌دهی هرگونه آزادسازی احتمالی ذخایر انرژی بر عهده این آژانس است.

جهان نما

در اعتراض به وضعیت نظام آموزش:

دانش‌آموزان فرانسوی مدارس را به آتش کشیدند

دانش‌آموزان فرانسوی تظاهرات سراسری علیه شرایط مدارس در این کشور را ادامه داده و در برخی موارد با پلیس درگیر شدند و یک مدرسه را به آتش کشیدند.

به گزارش شبکه سی.ان.ان، در پاریس، پلیس روز پنج‌شنبه برای متفرق کردن معترضان از گاز اشک‌آور استفاده کرد. این در حالی بود که ورودی چندین مدرسه در پایتخت فرانسه به آتش کشیده شد.

این تظاهرات بخشی از یک جنبش گسترده‌تر دانش‌آموزی است که خواستار افزایش بودجه مدارس در سراسر فرانسه است.

رسانه های فرانسه صحنه‌های مشابهی از اعتراضات در شهرهایی مانند لیل، نانت، رن و مارسی منتشر کردند.

مقامات پاریس از مجروح شدن ده‌ها نفر در جریان این اعتراضات خبر دادند. به گفته مقامات جراحات ناشی از پرتاب اشیاء و همچنین ناشی از پرتابه‌های پلیس برای کنترل شورش بوده است.

«سلاما گارگوری» ۱۸ ساله در یکی از دبیرستان‌ها که دانش‌آموزان ورودی آن را مسدود کرده بودند گفت که معترضان به «برنامه‌های درسی بسیار فشرده، کل سیستم، معلمان، کسانی که به حرف ما گوش نمی‌دهند و همچنین فرآیند پذیرش دانشگاه» اعتراض می‌کنند.

دانش‌آموزان دبیرستانی در فرانسه معمولاً کلاس‌های خود را ساعت ۸ صبح آغاز می‌کنند و تا اواخر بعدازظهر در مدرسه هستند.

«جانا طاهری» یکی دیگر از دانش‌آموزان دبیرستانی در پاریس گفت: بزرگترها می‌گویند: بچه‌ها، هر روز از ساعت ۸ صبح تا ۶ عصر به مدرسه بروید. اما آن‌ها نمی‌دانند که این وضعیت چه تأثیر روانی‌ای بر ما می‌گذارد.

در شهر لیل، معترضان روز چهارشنبه و در چهارمین روز پیاپی تظاهرات، سطل‌های زباله و دوچرخه‌های برقی را به آتش کشیدند.

ادوارد ژفری وزیر آموزش فرانسه اعلام کرد که خشونت‌های روز پنج‌شنبه شامل به آتش کشیدن یک مدرسه و پاشیدن بنزین روی کارکنان بوده است. وی همچنین دستور برگزاری کلاس‌ها به صورت مجازی را صادر کرد.

وزیر آموزش فرانسه گفت که ۶۵ نفر از کارکنان در جریان این تظاهرات مجروح شده‌اند. جفری در شبکه اجتماعی «ایکس» نوشت: از والدین می‌خواهم که اجازه ندهند فرزندانشان خود را در معرض خطر قرار دهند. حفاظت از دانش‌آموزان و کارکنان، اولویت مطلق ماست. از این رو، بیش از ۴۰۰ مدرسه تعطیل خواهند بود.

وی توضیح داد: کلاس‌ها به صورت مجازی برگزار می‌شوند. دانش‌آموزان باید بتوانند با ایمنی کامل به یادگیری ادامه دهند.

این اعتراضات به سرعت در حال تبدیل شدن به موضوعی داغ در کارزار انتخاباتی برای جانشینی امانوئل مکرون رئیس جمهور فرانسه در ماه مه آینده است.

مکرون طبق قانون اساسی نمی‌تواند برای سومین دوره پیاپی نامزد شود اما این اعتراضات فشارها را بر دولتی که با مشکلات مالی فزاینده فرانسه نیز مواجه شده، تشدید می‌کند.

ژان لوک ملانشون نامزد چپ‌گرای افراطی انتخابات ریاست‌جمهوری واکنش دولت به اعتراضات را سرکوبگرانه خواند. این در حالی است که منتقدان وی را متهم کرده‌اند که به دنبال کسب امتیاز سیاسی در کارزار انتخاباتی و دامن زدن به خشونت است.

دفتر سباستین لکورنو نخست‌وزیر فرانسه اعلام کرد وی از وزرای دولت خواسته است تا همه سفرهای رسمی برنامه‌ریزی‌شده برای روزهای آتی را لغو کنند تا مقامات و نیروهای پلیس بر مدیریت و رسیدگی به تظاهرات تمرکز کنند.

هشت اتحادیه بزرگ کارکنان بخش دولتی فرانسه با فراخواندن اعضای خود به اعتصاب و برگزاری تظاهرات در سراسر کشور، تلاش کرده‌اند پیش از ارائه لایحه بودجه توسط نخست‌وزیر، دولت را برای افزایش دستمزدها و تغییر سیاست‌های بودجه‌ای تحت فشار قرار دهند.

آخرین اعتصاب در فرانسه در اعتراض به کاهش بودجه و یک روز پس از فروپاشی دولت به دلیل رای عدم اعتماد صورت گرفت. ده‌ها هزار نفر از معترضان روز پنجشنبه (۱۵ آذر ۱۴۰۳) در سراسر فرانسه در چارچوب اعتصابی در اعتراض به شرایط سخت کاری و کاهش بودجه خدمات عمومی تجمع کردند.

این اعتصاب یک روز پس از آن برگزار شد که نمایندگان پارلمان فرانسه در واکنش به اقدام دولت برای تصویب بودجه تامین اجتماعی بدون رای‌گیری در پارلمان، به طرح عدم اعتماد به دولت رای دادند.

اعتراضات دانش آموزی در فرانسه همزمان با اعتصابات اعضای اتحادیه‌های کارگری به دلیل طرح‌های بودجه دولتی که شامل کاهش ۵۴ میلیون یورویی هزینه‌های عمومی است، بروز کرده است. بسیاری از کارکنان دولتی روز سه‌شنبه دست از کار کشیدند که این عده شامل ۴۰ درصد از معلم‌های دبستان‌ها بود.

اعتراضاتی که از هفته گذشته در پاریس آغاز شد، تشدید شده و به سراسر کشور گسترش یافته است. روز سه شنبه در مدرسه‌ای در شمال فرانسه، دانش آموزان با آتش زدن سطل اشغال‌ها، با پرتاب بطری و سنگ به طرف پلیس اعتراض خود را نشان دادند. ماموران پلیس در واکنش به حمله معترضان به ایستگاه های اتوبوس و تابلوهای تبلیغاتی از گاز اشک آور استفاده کردند.

با ایلنا همراه شوید
ILNA
خبرگزاری کار ایران «ایلنا»